

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Venerabili Eucharistiæ Sacramento Decisiones Theologico-Legales

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Index Argumentorum Decisionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94643)

INDEX ARGUMENTORUM DECISIONUM.

DECISIONIS I.

Ad Januarii Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Agitur de Etymologia vocabuli EUCARISTIÆ, & exponitur hæc vox Etymologia. Notatur secundum Juristas differentia inter etymologiam, allusionem, derivationem, & descriptionem vocabuli, docetur, an valeat argumentum ab his vocibus deductum.

DECISIONIS II.

Ad Januarii Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Declarantur nomina, quibus à SS. Patribus consuevit nuncupari Sanctissima EUCARISTIA, tum ut sacrificium, videlicet, Missa, Hostia, Oblatio, Collecta, Dominicum, Agenda, Liturgia, Mystagogia, Latria, Anaphora, Dipnon, Telajon, & Telete. Tum ut Sacramentum, hoc est, Mystrium, Corpus, & Sanguis Christi, Communio, Synaxis, Corban, Eulogia, Reliquia, Confirmatio, & Viaticum.

DECISIONIS III.

Ad Januarii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Pro resolutione Casus: *An Parochus non jejunos possit celebrare, & consecrare pro communicando moribundo?* Ostenditur, quòd in initio Ecclesiæ & successivis temporibus, nonnisi jejunii Sacerdotes celebrabant & fideles pariter jejuni communicabant; quamvis Missæ essent Vespertinae, vel nocturnæ. Abusum celebrandi, vel communicandi absque jejuniis, semper ab Ecclesiâ damnatum, vel repressum; exceptis novem casibus, qui hic exponuntur. Inter hos definitur, non intrare casum superscriptum Parochi non jejuni, imò eundem Parochum esse puniendum ab Episcopo, comprobatur vel suspensione à Divinis, vel carcere, aut alia pœna arbitraria.

DECISIONIS IV.

Ad Januarii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Sacerdoti mortali culpa detentum, qui pluribus personis EUCARISTIAM ministrat, mortaliter peccare ostenditur, ratione, auctoritate Doctorum, & indignatione divina in Ozam, cujus percussio plures, & elegantes causæ referuntur. Deterrentur Sacerdotes in peccato EUCARISTIAM ministrantes revelatione Sanctæ Birgittæ, & aliis exemplis, ex optimis Auctoribus hîc relatis.

DECISIONIS V.

Ad Januarii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Recensentur rationes ad suadendas Moniales, ut frequenter Sacram EUCARISTIAM sumant. Illæ, quæ ob nimium timorem abstinent, motivis decem, & octo confortantur. Illæ autem, quæ ob indevotionem, & tepidam vitam rarò communicant, aliis tredecim arguntur.

Doct. Clericali Tom. I. Lib. II.

DECISIONIS VI.

Ad Februarii Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Traditur definitio Sacramenti EUCARISTIÆ; circa quam tria referuntur. *Unum* theologicè, an essentia hujus Sacramenti consistat in Corpore Christi? An in speciebus consecratis? An in his, & illo simul? *Alterum*, historicè quo referuntur sexdecim errores, ex tot Haresiarchis prodiiti contra hoc Venerabile Sacramentum, ab initio Ecclesiæ usque ad præsens. *Tertium* methodicè, quo exarantur argumenta concludenter probantia veram, & realem præsentiam Christi Domini in EUCARISTIA.

DECISIONIS VII.

Ad Februarii Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Continet undecim non inelegantes differentias inter hoc, & alia sex Sacramenta Ecclesiæ, quarum ultima est, EUCARISTIAM nutrire etiam corpora devotè communicantium; idque pluribus exemplis comprobatur.

DECISIONIS VIII.

Ad Februarii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an vir nobilis habens domi suæ Oratorium privatum ex Indulto Pontificio, possit in eo bis, tervè in hebdomada communicari? Ex hac occasione plenè explicatur, quæ sint Oratoria publica, & quæ privata? Docentur utrorumque conditiones, & prærogativæ? Ostenditur, posse Episcopum ob gravem causam concedere, ut aliquando celebretur Missa extra Ecclesiam exemplo Gauslini Episcopi Pataviani anno 980. in Villa Pulveraria, ubi miraculosè fuit repertum corpus Sancti Fidentii Paduani Antistitis. Probat, Oratoria palatiorum Cardinalium esse publica; nec non illa Episcoporum; & horum septem privilegia à Jure concessa, recensentur. Examinatur, an Regulares possint celebrare in Oratoriis privatis? Et veritas ex optimis Auctoribus hauritur. Tandem enucleantur singulæ clausulæ Litterarum Apostolicarum, quibus conceditur personis nobilibus oratorium privatum; pro resolutione plurium dubiorum in praxi occurrentium. Deinde proposito casui de communicando Patrono in Oratorio privato respondetur.

DECISIONIS IX.

Ad Februarii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Discutitur, an matrona jejuna, possit hora vespere ex devotione communicari? Ostenditur, olim fuisse plures species Communionis in Ecclesiâ; & declaratur, quæ & qualis sit Communio Papalis? Episcopalis? Sacerdotalis? Diaconalis? Subdiaconalis? & aliorum Clericorum? Traditur quamnam esset Communio Laicalis? Quæ Imperatorum, & Regum?

Index Argumentorum Decisionum.

Regum? Quenam puerorum, ac peregrinorum? nec non infirmorum, & mortuorum? Inquirunt, quid essent Agapes natalitiae, & funerales? Super praedictis omnibus, quidquid ex antiquis, & eruditis Scriptoribus haberi potest, pulchrè, ac compendiosè recensetur: & tandem resolvitur, matronam praedictam posse communicari.

DECISIONIS X.

Ad Februarii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Agitur de quotidiana communione; & examinatur, quomodo, quando, & cum quibus personis sit licita? Quid esset in usu ab initio Ecclesiae? Quid medio tempore, aperitur. Religiosorum Ordinum institutiones; eorumdemque Fundatorum nomina, ac tempora; qui promoverunt frequentiam Eucharisticae Communionis, referuntur. Contrariae Theologorum opiniones circa frequentiam Communionis conciliantur. Decretum Sacrae Congregationis Concilii diei 22. Februarii 1679. circa quotidianam Communionem Laicorum ponitur, & perpenditur.

DECISIONIS XI.

Ad Martii Quaesitum primum.

ARGUMENTUM.

Quaeritur: quae sit materia EUCHARISTIAE pro consecratione Corporis Christi? Ostenditur, esse panem azymum in Ecclesia Latina; fermentatum in Ecclesia Graeca. Ne ignoretur ratio, & causa diversitatis, probatur? in utraque Ecclesia consecratum semper fuisse panem azymum usque ad annum MLIII. quo tempore Michael Cerularius Patriarcha Constantinopolitanus cepit consecrare in pane fermentato. Breviter, sed concludenter discutitur acerrima haec controversia de fermentato, & azymo pane. Mendum detegitur asserentium, CHRISTUM Dominum non instituisse EUCHARISTIAM luna decimaquarta mensis Martii, neque passum, & crucifixum luna decimaquinta. Veritas aperitur, & firmatur. Orientalium argumenta evacuantur; & Ecclesiam Latinam jugiter in azymo consecrasse perhibetur: idque SS. Evangelistarum; Patrum, Conciliorum; historiarumque testimonio stabilitur.

DECISIONIS XII.

Ad Martii Quaesitum secundum

ARGUMENTUM.

Agitur de materia consecrationis Sanguinis Domini. Exponitur, quae sit materia dubia, quae incerta, quae certa? Colliguntur figurae ex Testamento Veteri circa vinum convertendum in Sanguinem Domini. Proponitur, & examinatur sollemnis quaestio: an aqua posita in Calice transeat in naturam vini? Id firmatur rationibus Philosophicis, & Theologicis, relatis prius Controvertistarum variis opinionibus.

DECISIONIS XIII.

Ad Martii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Proponit: an celebrata prima Missa in nocte Natalis Domini, licitum sit proseguere celebrationem aliarum duarum Missarum, & communicare populum ante Auroram? Explicatur, in Primitiva Eccle-

sia fuisse in usu Missas diurnas, & vespertinas. Item plures dies Polylyurgicos; in quibus ab uno Sacerdote plures Missae celebrabantur. Mysteria triplicis Missae in Nativitate Domini exponuntur. Tandem ad casum propositum datur negativum responsum ex rationibus à Jure Canonico desumptis, & ex Decretis Sac. Rituum Congregationis 20. Aprilis, & 7. Decembris 1641.

DECISIONIS XIV.

Ad Martii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Quaeritur: an liceat communicare cum speciebus vini consecrati moribundum, non valentem deglutire Sacram Hostiam? Ostenditur, in Primitiva Ecclesia fuisse in usu communicare fideles sub utraque specie. Agitur de qualitate Calicis, qui adhibebantur in Missa, & pro Communione populi. Exponuntur industriae Ecclesiasticorum Veterum, ne effunderetur Sanguis Domini in communicandis Laicis. Refertur, quomodo Communio Calicis in defectu ierit; & quando fuerit prohibita Laicis ab Ecclesia. Ex his negativè respondetur casui propositi.

DECISIONIS XV.

Ad Martii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Examinatur, an aliqua personae devota sint communicanda in die Sabbati Sancti post Missam? Rationes pro, & contra referuntur. Plures traditiones dantur circa Missam Sabbati Sancti, quae olim de nocte celebrabatur. Resolvitur casus sub distinctione.

DECISIONIS XVI.

Ad Aprilis Quaesitum primum.

ARGUMENTUM.

Proponuntur quatuor controversiae circa formam consecrationis Corporis Christi: *Hoc est Corpus meum.* Una ex Theologis volentibus, eam incipere debere à verbis: *Qui pridie, quam pateretur.* Altera ex Canonistis dicentibus, esse de forma etiam illa verba: *Accipite, & comedite.* Tertia ex Scripturistis, opinantibus, praeter verba, requiri etiam *Benedictionem.* Quarta ex Philosophis, secundum quos non videtur, posse formam proferri à multis simul consecrantibus eandem materiam, ut sit in ordinatione Sacerdotum, & consecratione Episcopi. Referuntur plures editiones Ecclesiasticae. Resolvuntur objecta, & firmatur, formam praedictam consistere in iisdem quatuor verbis: *Hoc est Corpus meum.*

DECISIONIS XVII.

Ad Aprilis Quaesitum secundum.

ARGUMENTUM.

Agitur de forma consecrationis Calicis. Plures Calices solitos fuisse apponere Judaeos celebrantes Pascha Azymorum ostenditur, atque eorum caeremoniae referuntur. Notantur variae opiniones Theologorum circa formam consecrationis Sanguinis; & firmatur, eam consistere in illis verbis: *Hic est Calix Sanguinis mei.* Vel: *Hic est Sanguis meus.* Redditur ratio, quare dicatur: *Hic est Calix?* Et quare apposita sint reliqua verba consecrationis, ut in Canone Missalis.

DECISIONIS XVIII.

Ad Aprilis primum Casum.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an Confessarius Monialium possit ingredi clausuram pro frequenti Communione Monialis

Index Argumentorum Decisionum.

lis laborantis febre non mortali? Declaratur, quid sit clausura Monasteriorum tum materialis, tum formalis? Agitur de ejus antiquitate, & ultima rigorosa firmitate. Discutitur, quando liceat Monialibus egredi de clausura? Quando viris eam ingredi? Quando accedere ad colloquendum cum Monialibus? Quae poenae sint statuta contra transgressores in iisdem casibus. Praecipue contra Regulares. Et resolvitur casus propositus affirmativè.

DECISIONIS XIX.

Ad Aprilis secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Inquiri: intra quot dierum spatium possit infirmus in periculo mortis iterum communicari per Viaticum; idest non jejunus? Agitur de obligatione communicandi in articulo mortis. Et resolvitur, praedictum infirmum, etsi non jejunum, posse communicari etiam quotidie.

DECISIONIS XX.

Ad Aprilis Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Quærit, & decidit: an melius sit communicare fideles adstantes Missæ, eâ completâ? an statim post Communionem Sacerdotis?

DECISIONIS XXI.

Ad Maji primum Quæsitum.

ARGUMENTUM.

Declarat, quid sit Transubstantiatio, quæ sit in consecratione EUCHARISTIAE? Docetur, esse necessaria quatuor requisita pro conversione unius substantiæ in alteram. Eaque Philosophicis, & Theologicis terminis explicantur.

DECISIONIS XXII.

Ad Maji secundum Quæsitum.

ARGUMENTUM.

Quærit, & resolvit, an in EUCHARISTIA simul cum Christo sit Pater, Verbum, & Spiritus Sanctus.

DECISIONIS XXIII.

Ad Maji primum Casum.

ARGUMENTUM.

Continet, an Parochus teneatur communicare vulneratum vulnere mortali, qui pridie communicatus fuerat? Item alium, qui eodem mane Sacram Communionem receperat? Referuntur contrariæ DD. opiniones, & conciliantur.

DECISIONIS XXIV.

Ad Maji secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Examinat: an licet quis recipiat Communionem Paschalem in Ecclesia Regularium, Parocho invito? Agitur de præcepto Communionis Paschalis, & de privilegiis Regularium circa administrationem Sacramentorum. Resolvitur Casus negativè.

DECISIONIS XXV.

Ad Maji Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Investigat: quanto tempore conveniat differre sumptionem cibi corporis post sumptam EUCHARISTIAM? Explicatur varietas horarum pro Officiis Divinis apud antiquos. Ponderatur, quamdiu species Sacramentales durent in stomacho ex Medicorum opinione, ac Theologorum.

DECISIONIS XXVI.

Ad Junii Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Scrutatur, an Christus in EUCHARISTIA possit ab intellectu creato cognosci? Quid de anima-

bus beatis? Quid de Angelis? Quid de demonibus? Quid de animabus Purgatorii? Et referuntur exempla notabilia; & non injucunda.

DECISIONIS XXVII.

Ad Junii Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Ponit: an Christus in EUCHARISTIA possit videri ab oculo corporeo? Referuntur dissidentium Theologorum opiniones, ac plurimum apparitionum testimonia. Quæsitum ipsum quinque conclusionibus declaratur; ac resolvitur, quid faciendum de Hostia conversâ in carne visibili?

DECISIONIS XXVIII.

Ad Junii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Examinatur: an sit communicandus concubinarus, qui profiteretur, non amplius tangere concubinam, sed pro gubernio domus eam tenere? Exponitur hoc nomen concubina; declarando, quid Jus Canonicum antiquum, quid Jus Civile, quid Ecclesia hoc tempore intelligat pro concubina? An Polygamia esset licita apud Gentiles, & apud Judæos? Casus propositus negativè resolvitur pluribus rationibus.

DECISIONIS XXIX.

Ad Junii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Seiscitatur: an Sacerdos, qui commodè celebrare non potest; seipsum possit communicare ex devotione?

DECISIONIS XXX.

Ad Junii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Ostenditur: an Sacerdos communicandus extra Missam debeat habere stolam? Declaratur, quid essent stola apud Hebræos, & apud Romanos? Quid sint apud Venetos, & apud Ecclesiasticos? Agitur de stolis, quas portant Parochi Patavini collegialiter incedentes; in signum quod olim erant, & adhuc sunt de gremio Ecclesiæ Cathedralis. Quare iidem Parochi non præcedant Capellanos ejusdem Cathedralis in Processionibus? Ostenduntur prærogativæ, quas habet Parochus ob stolam in functionibus Parochialibus; & præcipue in funeribus, & exequiis defunctorum. Tandem deciditur, an omnes Ecclesiastici teneantur de præcepto, feria quinta in Coena Domini communicare?

DECISIONIS XXXI.

Ad Julii Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Indagatur, quomodo in EUCHARISTIA accidentia remaneant sine subjecto? Adducuntur rationes Theologicæ, & datur similitudo fulminis destructi gladium, remanente intacta vagina; evacuantis vinum, intacto subsistente dolio; & absorbentis substantiam ovi, sine offensione putaminis. Additur exemplum tecti Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Vallicella de Urbe, suspensi in aëre tempore Sancti Philippi Neri.

DECISIONIS XXXII.

Ad Junii Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, an in Calice consecrato remaneat Sacramentum, si in eo alius liquor misceatur? Theodorus Papa injecit Sanguinem consecratum in atramentarium, ut scriberet sententiam excommunicationis contra Pyrrhum Patriarcham hæreticum. Doctrina Sancti Thomæ de decisione Eucharistiæ ob mixtionem alterius liquoris. Quæstio resolvitur per distinctionem quinque casuum.

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIONIS XXXIII.

Ad Julii primum Casum.

ARGUMENTUM.

Edisserit, An liceat Sacerdoti celebranti, communicare Laicum cum parte Hostiæ sui sacrificii? Referuntur non ignorandi Ritus antiqui circa Communionem Laicorum.

DECISIONIS XXXIV.

Ad Julii secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Docetur, quod in Altari ponendum sit Ciborium pro asservanda Sanctissima EUCHARISTIA? Referuntur de hac re Canones, & Decreta dignissima seu.

DECISIONIS XXXV.

Ad Julii Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Agitur de instructione puerorum, qui noviter sunt admittendi ad Sacram Communionem. Tria demonstrantur, quæ sunt in usu apud Parochos Diocesis Patavinæ circa eandem instructionem.

DECISIONIS XXXVI.

Ad Augusti Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Declarat, quis sit minister consecrationis EUCHARISTIÆ? Et docet, esse Hominem Christianum, Viatorem, charactere Sacerdotali insignitum. Hinc cessare facultatem consecrandi in animabus Sacerdotum defunctorum, luculentis historiis comprobatur.

DECISIONIS XXXVII.

Ad Augusti Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Elucidantur duo: videlicet, Quæ requirantur in Sacerdote ad validam, & quæ, ad licitam EUCHARISTIÆ consecrationem? Pro primo tria requiri. Pro secundo, undecim demonstrantur non ignoranda à Sacerdotibus tum Sæcularibus, tum Regularibus.

DECISIONIS XXXVIII.

Ad Augusti primum Casum.

ARGUMENTUM.

Ostenditur obligatio Parochi, ut faciat ardere jugiter lampadem coram Sanctissima EUCHARISTIA. Lampadum varia symbola explicantur apud Hebræos, apud Gentiles, & apud Christianos. Discutitur, ad quem de jure spectet, manutenere lampadem ardentem in Ecclesia? Qua poena sit plectendus Parochus negligens circa lampadem? Refertur ex S. Petro Damiano tremenda punitio.

DECISIONIS XXXIX.

Ad Augusti secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Quod proponitur, est: An moriente Sacerdote ad Altare post consecratas species, pro quibus recondendis non est locus, neque alius Sacerdos haberi potest, quæ sacrificium compleat, & illas assumat; an inquam, Laicus devotus, & jejunus licite possit utrasque species consecratas propriis manibus sumere, & deglutire?

DECISIONIS XL.

Ad Augusti Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Agitur de ætate, & capacitate per Parochum attendenda in pueris, puellis noviter communicandis.

DECISIONIS XLI.

Ad Septembris Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Exponitur, quæ, & qualis intentio sit necessaria in Sacerdote, Sacram EUCHARISTIAM consecrante.

DECISIONIS XLII.

Ad Septembris Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Traduntur signa demonstrantia, intentionem virtutalem consecrandi EUCHARISTIAM esse in Sacerdote consecrante.

DECISIONIS XLIII.

Ad Septembris primum Casum.

ARGUMENTUM.

Discutitur, an licite agat Clericus in minoribus ordinibus constitutus, qui absentibus Sacerdotibus, ministrat Sacram Viaticum vulnerato mortaliter, poscenti Sacramento?

DECISIONIS XLIV.

Ad Septembris secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Exploratur, an cadentibus in terram sacris particulis, dum Moniales communicant, intra clausuram, possint colligi, & elevari à Monialibus? Vel debeat Confessarius ingredi clausuram ad eas suscipiendas?

DECISIONIS XLV.

Ad Septembris Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Examinatur, an bene faciat Parochus, qui Hostiam delatam in Processione, vel expositam publicæ Orationi, dividit in quatuor partes, eas reponendo in Pixide, distribuendas Laicis communicantibus?

DECISIONIS XLVI.

Ad Octobris Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, quinam sint effectus, quos operatur EUCHARISTIA in anima illius, qui devotè eam suscipit? Docetur esse quatuor: scilicet, Augmentum gratiæ; Unionem spirituales cum Christo; Primam gratiam aliquando; & Remissionem culpæ venialium.

DECISIONIS XLVII.

Ad Octobris Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Investigatur, quos effectus producat EUCHARISTIA in corpore illius, qui dignè eam sumit? Ostenditur, esse quatuor præcipuos: Refragationem motuum carnalium. Dulcedinem spirituales. Nutrimentum vitæ præsentis; & Futuram Resurrectionem gloriosam cum dotibus Impassibilitatis, Agilitatis, Subtilitatis, & Claritatis; quæ omnia selectis Sanctorum exemplis confirmantur.

DECISIONIS XLVIII.

Ad Octobris primum Casum.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an qui communicat tempore Paschali, in Ecclesia Cathedrali, & non in propria Parochia, satisfaciatur præcepto *can. Omnis utriusque sexus, de Pœnitent. & Remiss.* Proponuntur argumenta pro affirmativa opinione. Deinde pro negativa, quæ amplectitur in resolutione casus, evacuatis argumentis contrariis; & relatis non inelegantibus eruditionibus circa Cathedrali Patavinam, & Congregationem Parochorum ejusdem Civitatis,

DE-

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIONIS XLIX.

Ad Octobris secundum Casum.

ARGUMENTUM.

In trutina ponitur, an peccet mortaliter Monialis, quæ Communionem Sacram semel tantum in anno suscipit? examinatur Regula Sancti Benedicti, & declaratur, quid esset *Mixtum*, quod Lector Hebdomadarius sumebat propter Sanctam Communionem. Referuntur Constitutiones Urbanae pro Minoribus Conventualibus; ac Statuta Terti Ordinis Sancti Francisci. Explicatur Clem. Ne in agro. de statu Monachorum. Adducitur Concil. Trident. sess. 25. cap. 10. de Regular. Et plurimæ Synodales Constitutiones circa Communionem Monialium. Rationes pro utraque opinione ponderantur, & resolvitur, abstinentiam Monialis à Sacra Communionem per plures menses esse à culpa gravi inexcusabilem.

DECISIONIS L.

Ad Octobris Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Petitur! utrum ad faciendam experientiam, an mulier patiens ecclases, & mira loquens, communiter credita energumena, verè sit talis, vel potius lunatica, epileptica, saga, maga, aut pythionissa, licitum sit, eam petentem Eucharisticam Communionem fallere, porrigendo illi Hostiam non consecratam? Declaratur, qui sint energumeni, lycæthropi, lunatici, epileptici, magi, sagæ, pythones, & quibus signis prædicti cognoscantur? exponuntur causæ, quibus Deus permittit in hac vita, homines à dæmonibus vexari? Et addantur remedia naturalia ad fugandos dæmones? Referuntur opiniones Doctorum circa resolutionem casus. Narratur factum mirabile Sancti Philippi Neri, ex consilio insignium virorum pro experimento spiritus Venerandæ Virginis Ursulæ Benincasæ Anno 1582. tempore Gregorii Papæ XIII.

DECISIONIS LI.

Ad Mensis Novembr. primum Quæsitum.

ARGUMENTUM.

Quæritur, quæ necessaria sint ad licitam EUCHARISTIAE perceptionem? & docetur, quatuor requiri in suscipiente; fidem, voluntatem suscipiendi, statum gratiæ, non ex sola contritione, sed præmissa Sacramentali confessione, exceptis tribus casibus hic notatis, & devotionem. Quæ omnia juxta sacrorum Theologorum doctrinam roborantur.

DECISIONIS LII.

Ad Mensis Novembris Quæsitum secundum,

ARGUMENTUM.

Statuuntur dispositiones ex parte Corporis necessariae ad licitè sumendum Sacram EUCHARISTIAM. Quatuor eas esse demonstratur: Naturale jejunium, modestiam vestimentorum, facultatem deglutiendi, retinendique Sacramentum in stomacho, & abstinentiam à copula conjugali. Tres primæ Doctorum auctoritate, & exemplis firman-
tur, remissa quarta dispositione ad Decisionem sequentem.

DECISIONIS LIII.

Ad Novembris primum Casum.

ARGUMENTUM.

Elucidatur, quantam abstinentiam habere debeant à conjugali copula uxorati, recepturi Sacram EUCHARISTIAM. Sacri Canones de hac re allegantur, ac plures rationes, & quatuor conclusionibus Casus resolvitur. Subinde duo corollaria ponuntur: unum de castitate conjugali primitivorum Christianorum; alterum de perniciè immoderate Veneris in conjugatis juxta Medicorum observationes.

DECISIONIS LIV.

Ad Novembris secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Disputatur, an sumptio tabacchi ante Missam, vel ante Communionem, frangat jejunium naturale, & reddat suscipientem inhabilem ad celebrandum, seu communicandum? Agitur de proprietatibus tabacchi, & de essentia jejunii naturalis, seu Eucharistici. Referuntur historiae de Indis, & militibus viventibus solo tabaccho, absque alio cibo. Examinantur rationes pro utraque opinione circa fractionem jejunii naturalis; & adducuntur Concilia, atque Decreta Summorum Pontificum, prohibentia sumptionem tabacchi. Distinguuntur tres modi sumendi tabacchum; & deciditur casus auctoritatibus, & rationibus, non solum Theologicis, sed Philosophicis, ac Medicis.

DECISIONIS LV.

Ad Novembris Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Exarantur omnes morbi, ac infirmitates, impediens administrationem Sacrae Eucharistiae, seu Viatici, ne irreverentia committatur in Venerabile Sacramentum. Hi morbi ad quatuor capita reducuntur. Ad defectum usus rationis; ut in delirio, phrenesi, & dementia. Ad defectum respirationis, ut in affectibus anginosi, vulgò di Schiranzia. Ad defectum deglutionis, ob convulsionem, vel paralytum oesophagi, vulgò il Camaruzzo, seu ob molestissimam tussim. Et ad stomachi agrotationem, ratione vomitus, singultus, volvuli, empyematis, vulgò postema, nausæ, bilis, flatus, & lyenteria. Quæ omnia juxta regulas Medicinæ, & monita Medicorum sapientum, breviter, atque eleganter recensentur.

DECISIONIS LVI.

Ad Decembris Quæsitum primum.

ARGUMENTUM.

Quæritur, quo tempore, & quo instanti temporis EUCHARISTIA gratiam conferat? Quatuor opiniones diversæ Theologorum recitantur. Et non inutilia monita communicantibus proponuntur.

DECISIONIS LVII.

Ad Decembris Quæsitum secundum.

ARGUMENTUM.

Controvertitur, an Communio Eucharistica devotè sumpta proficiat ad satisfactionem peccatorum, quas communicans solvere debet, vel in hac vita, vel in Purgatorio? Declaratur, quid sit Satisfactio. Quibus operibus fiat. Quid sit satisfacere ex opere operato, vel ex opere operantis. Et resolvitur controversia cum distinctione.

DE-

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIONIS LVIII.

Ad Decembris Quæstum tertium.

ARGUMENTUM.

Deciditur Quæstio, An Communio facta pro animabus Purgatorii, iisdem prodest ad satisfactionem pœnarum? Exponuntur tria notanda. Unum, quod animæ torquentur in Purgatorio pro satisfactione suorum peccatorum. Alterum, quod juvantur à Viatoribus per Sacrificium Missæ, per Indulgentias, & opera satisfactoria iisdem applicata. Tertium, non solum si ipsa opera fiant ab existentibus in gratia secundum Thomistas; sed etiam secundum Scotistas à non existentibus in gratia. Concluditur, Communionem Eucharisticam esse satisfactoriam pro animabus Purgatorii ex decem rationibus hic consideratis; nec non auctoritatibus, & exemplis.

DECISIONIS LIX.

Ad Decembris primum Casum.

ARGUMENTUM.

Proponitur decidendum, quot peccata committat quidam ebrietatis vitio deditus, qui die Paschæ post Sacram Communionem susceptam, vadit ad tabernam, in qua inebriatus, deseritur domum à bajulis, ubi uxor, & filii pauperes prandium præstolantur. Explicatur, quid sit ebrietas? Quale peccatum. Quæ pœnæ à Jure statutæ contra ebriosos. Et resolvitur, ab ebrio prædicto sex mortalia peccata commissa fuisse.

DECISIONIS LX.

Ad Decembris secundum Casum.

ARGUMENTUM.

Examinatur, quæ licentia sit necessaria, pro exponenda Sacra EUCHARISTIA, causa publicæ orationis 40. horarum? Item pro eadem extra Ecclesiam processionally deferenda. Ulterius in quibus Ecclesiis, & qua veneratione sit asservenda. Agitur de solemnitate Festivitatis Corporis Christi, & de Processionibus in ejus Octava concessis. Referuntur Indulgentiæ à Summis Pontificibus concessæ pro

eadem Solemnitate; nec non Confratribus SS. Sacramenti. Tandem discutitur grave dubium, an Confratres, qui non sunt in gratia, sed præstant obsequia præscripta in honorem Venerabilis Sacramenti, lucrentur aliquas ex prædictis Indulgentiis?

DECISIONIS LXI.

Ad Decembris Casum Prudentialem.

ARGUMENTUM.

Requirunt industria, & cautelas servandas, à Parochis, tempore pestis, in administrandis Sacramentis, præsertim Sacra EUCHARISTIA. Ad ornatum hujus Casus declaratur, quid sit pestis? Quid Epidemia? Qui morbi contagiosi? Quæ horum causæ, & remedia. Et circa pestem, ac contagium referuntur doctrinæ selectiores Medicorum, Canonistarum, atque Theologorum, & exponuntur obligationes Episcoporum, Prælatorum, Canonicorum, Parochorum, Sacerdotum Sæcularium, & Regularium, nec non Laicorum tempore pestis. Tandem deciditur, an eo tempore licitæ sint Processiones?

DECISIONIS LXII.

Ad Decembris Casum additionalem.

ARGUMENTUM.

Disquirunt, Quomodo Anachoretæ, Eremitæ, aliique homines solitarii, præsertim in fastissimis desertis, recipere Sacram Communionem, tum in vita, tum in morte? Declarantur varia genera Anachoretarum, & Inclusorum; nec non publicæ Pœnitentium, Lauritarum, & Eremitarum; & eorum omnium plurima exempla dantur ex historiis sacris non sine magno labore collecta. Tandem resolvitur Quæstio sub triplici distinctione circa Communionem omnium prædictorum. Ponitur Epistola Illustrissimi ac Reverendissimi Pompei Sarnelli Episcopi Vigiliarum de eadem Quæstione. Et explicatur, quomodo prædicti Solitarii, & Inclusi adimplebant præceptum de audienda Missa?

IN-